

नेपालमण्डल व्यंमः

त्याः६

ने.सं. ११२१ गुंला

कान्तिप्याखं

सन साय्मि

नेपालमण्डल घःचाःधुकू,
नेपालभाषा केन्द्रीय विभाग
चैन लाकौल स्मृति भवन, यलध्वखा ।

- ब्बैखँ - कात्तिप्याखं
च्चमि - सन साय्मि
विधा - संस्कृति
पिकाकः - नेपालमण्डल घःचाःधूकु, यल ।
ई - ११२१ गुंला
मू - १०(भित्ति) ।
कम्प्यूटर - साइवर कम्प्यूटर, फोन ल्याः २२९४२७
थाकू - भिंतुना प्रिण्टर्स, फोन ल्याः २२२६०६
पिकाःगु - न्यासः

कात्तिप्याखं

स्वनिगःया यें, यल व ख्वप स्वंगू शहर मध्ये यल दे (ललितपुर) या नां खुब जाः । यल दे धार्मिक, ऐतिहासिक व सांस्कृतिक दृष्टिं नं नां जाः । नेपाःया वास्तुकला धलखय् यलदेया नां न्ह्यःने भवःछूवइ । थन लुँया देगः हिरण्यवर्ण महाविहार, नीछगः गजू दुगु शिखर शैलीया कृष्ण देगः, अप्पां हे जक दयकातःगु (स्वंगू पुस्ता बाज्यां शुरु यानाः छय् नं क्वचाय्कूगु) महाबू देगः, सम्राट अशोकया प्यंगः थूर (अमोघपाश) लोकेश्वर दुगु लुँभ्याः लाय्कू, सुन्दरीचोकया कलात्मक हिति, तलेजु देगलं थ्व देया नां जाः । लिसें दकले ताहाकय्क जात्रा जुइगु करुणामयया रथ यात्रा थौं सुनां नं ल्वःमनी मखु जुइ ।

यल देयात ललितपत्तन, ललितपुर व पाटन नं धाय्गु याः । ललितकलाय् थ्व दे उत्कृष्ट जूगुलिं मल्लकालय् थ्व देयात ललितपुर धाःगु खः । येंया हनुमान ध्वाखां ३ किलोमिटर (१कोश) तापाक दक्षिण पूर्वय् लाः ।

मल्लकालय् स्वनिगःया मल्ल जुजुपिं मध्ये जुजु सिद्धिनरसिंह मल्लया नां नं तसकं जाः । नेपाःया वास्तुकलाय् न्हूगु शैली छ्यःम्ह, बनेज्या विस्तार याःम्ह, धार्मिक प्रवृत्तिया राजर्षि जुजु, जुजु हरिहरसिंह व लानी लालमतीया कोखं ने. सं. ७२६ स बूगु खँ हस्तलिखित ग्रन्थ “सुद्रमतादर्श श्रान्धाविधि” च्वयातःगु दु । अथे हे ने. सं. ७३९ स भिस्वदँ दुवलय् (वि. सं. १६७६) जुजु जूगु खँ यलया यनमुगः त्वालय् दुगु वहे सालया माघया सुनागुथि भृङ्गारेश्वर अभिलेखकथं सीदु ।

जुजु सिद्धिनरसिंह मल्ल धार्मिक प्रवृत्तियाम्ह जूगुलिं सांसारिक सुख स्वयाः नं आध्यात्मिक सुखय् अप्वः ध्यान बियाः चान्द्रायण यानाः, तालाया इलय् पञ्चाग्नी कुनाः चिकुलाय् खुला चुकय् ख्वाउँगु ल्वहंतय् तपस्या याना बिज्यागु खँ इतिहासय् च्वयातःगु दु । थः तलेजु भवानीया परम भक्त जूसां वैष्णव, बौद्ध व शैव धर्मय् आस्था तयाः थाय्थासय् देगः, विहार, चैत्य, हिति व पुखू नं दयकाः बिज्यागु दु । ने. सं. ७५६ (वि. सं. १६९३) फाल्गुणय् मुक्कं ल्वहंतं दय्कूगु शिखर शैली २१ गः लुँया गजू दुगु कृष्ण देगः तसकं नांजाः । थ्व देगःया छ्वाखेरं रामायण व महाभारतया मूढ घटना नं कियातःगु दु । थ्वया लसताय् पीनिन्हु बिकाः कोटिहोम यानाः तण्डुल (जाकि द्वँ) पर्वत व यक्वः असर्फी नं दान यात । ने.सं.७७७ (वि. सं. १७१४) पाखे राजकाज त्याग यानाः राजर्षि जुयादिल । थुकथं साधु स्वभावह्व जुजु कृष्णभक्तिया म्ये नं च्वयादीगु दु । पौराणिक हरिवंश पुराणय् आधारित

कात्तिप्याखं थौ स्वया ३६१ दँ न्हाःपाखे न्हाकाथकूगु खः ।

किम्बदन्तीकथं न्हापा यल दे चक्राकार जुयाच्चन लिसें मघा नक्षत्रय् लाःगुलिं थनया मनूत सुतुंसातुं वनाः ख्युंगु ख्वाः तेजहिन व न्हाक्व नःसां नया थें मच्चं । जुजु सिद्धिनरसिंह मल्ल येंय् वैबले येया जुजु प्रताप मल्लं थथे हिस्साइगु - “यलय् कलय् दलय् याय्, मिलापु कथिं भवाः भवाः याय् ” । छन्हु जुजु तम्बःया ज्योतिषयात क्यनाः स्वबले ज्योतिषं मघा नक्षत्रय् लाःगुलिं थथे जूगु खः धाःगुलिं जुजुं छु याःसा जी धाःबले ज्योतिषं नरबलि ब्यूसा कान्तिक्षय नाश जुया तेज दया वइ धाःगुलिं जुजु सिद्धिनरसिंह मल्लं नरबलि बीगु पाय्छि मजू धैगु बिचाः यानाः गुरु विश्वनाथ उपाध्यायया सल्लासाहुतिकथं नरबलिया प्रतिकात्मक रुप दैत्य क्वथलाः बलि बीत कात्तिप्याखं हुइकाः नरसिंह दैत्य रुप मनूयात क्वथलाः कात्तिप्याखं न्हाकल । न्हापा थुगु कात्तिप्याखनय् नरसिंहया ख्वाःपाः फिटकिरीं दय्कातःगु जुयाच्चन । थुगु ख्वाःपाः खनेवं न्हाम्ह मनू नं ग्यानाः मुर्च्छा कइगुलिं जुजुं ख्वाःपाः थस्वकाः यल लाय्कूया न्हाःने देगः दय्केबिल । थथे देगःच्चय् जू वःपिं भंगःपन्छित पुकु पुकु कुतुंवयाः सीगुलिं नरसिंहं छवं यानाः थथे जूगु धैगु सीवं हानं उगु ख्वाःपाःयात जमिनय् क्वस्वकाः देगः दय्काबिल । अद्यापि उगु देगः महारानीया भवाताः दुगु पुखू ल्यूनेस दनि ।

थ्व प्याखं यल लाय्कूया कृष्ण देगःया लिक्कसं कात्तिदबुली कार्तिक महिना जःछि हुइकीगु जूगुलिं थ्व प्याखंया नां हे कात्तिप्याखं जूवंगु खनेदु । थौकन्हय् दैय्दसं कार्तिक शुक्ल षष्ठीनिसें त्रयोदशी तक अर्थात् कछलाथ्व षष्ठीनिसें त्रयोदशीतक च्यान्हुयंक बहनी कात्तिदबुली हुइकेगु यानाच्चंगु दु । न्हापा थ्व प्याखं जुजु सिद्धिनरसिंह मल्लया शासन कालय् छ्वाः जक न्ही छगू प्याखं कासा क्यना हुइकीगु जुयाच्चन लिपा थ्व प्याखं अप्वःस्यां यय्कूगुलिं जुजु श्रीनिवास मल्लया पालय् न्हून्हुगु प्याखं कासा तनाः निवाः हुइकीगु थिति दय्कल । लिपा जुजु योगनरेन्द्र मल्लया शासन कालय् थुकी हानं न्हून्हुगु प्याखं कासा तनाः थ्व प्याखंयात लच्छियंक हुइकेगु थिति दय्कल । अनंलि थ्व कात्तिप्याखं संस्थागत रुपं नृत्य, नाटक व संगीत प्रतिष्ठानया रुपय् ब्वलन । ने. सं. १०७१ (वि. सं. २००७) सालतक नं थ्व प्याखं लच्छियंक हुइकावयाच्चंगु खः । अनंलि दथुइ छभाः ने. सं. १०७२-११०२ तक थ्व प्याखं निन्हुजक हुइकेगु नं यात । अर्थात् छन्हु ‘वराह अवतार’ वया सतिखुन्हु ‘नरसिंह अवतार’ नं क्यनेगु यात । ने. सं. ११०३ (वि. सं. २०३८) पाखे वयाःथ्व प्याखंयात व्यवस्थितरुपं न्हाब्वय्त श्री ५ या सरकार, शिक्षा तथा संस्कृति मन्त्रालयपाखें

अनुदान कया: “कार्तिक नाच प्रवन्ध समिति” नीस्वसानिसें थौतक नं च्यान्हु फिन्हु तक हुइकीगु यानाच्चंगु दु ।

थ्व कात्तिप्याखं निगू पक्ष दु - छगू शास्त्रीय पक्ष, मेगु लोकपक्ष । शास्त्रीय पक्षकथं थुकी दुथ्यानाच्चंगु शिष्ट अर्थात् उन्नत प्याखं खः - कृष्णलीला, महाद्यः कृष्ण युद्ध, उषाहरण, जलशयन, वराह अवतार, नरसिंह अवतार, वस्त्रहरण, दधिलीला (धम्म तछ्याइगु) आदि । थथे हे लोकपक्षकथं थुकी दुथ्याकातःगु बाथःप्याखं (बाथःतयगु लोकनाटक) आदि खः । बालथकप्याखं ज्यलावनाः बाथःप्याखं जूगु खः ।

कात्तिप्याखंया दुने थ्व बाथःप्याखंया प्रस्तुतीकरण जुजु श्रीनिवास मल्लया शासन कालय् जूगु खः धैगु लोक धापू दु । थ्व बाथःप्याखं न्हिन्ही छगू न्हूगु प्याखं कासा (लोकनाटक) क्यनाः छवाः हुइकीगु जुयाच्चन । थुकीया विषय-वस्तुबोध याइगु कासाया छ्यं थथे ख :-

- १) च्वलेचा मीगु ।
- २) माकःसि मीगु ।
- ३) सुकु तुलीगु ।
- ४) कौला खिचा ।
- ५) खुसि छिकीगु ।
- ६) कलाःया ल्यवः सिनाः सती वनीगु ।
- ७) छं धालं खः ।

थौकन्हय् छवाःयंक हुइकावयाच्चंगु बाथःप्याखं (लोकनाटक)यात छुं भति चीहाकः यानाः स्वन्हु जक हुइकेगु यानावयाच्चंगु दु । अथे जूसां थ्व बाथःतयगु प्याखंनं नेपाःया नाटक ख्यलय् ३६१ दँया अटुट क्रम स्वाकाः छगू जीवन्त लोकपरम्परा कायम यानावयाच्चंगु दु । यलय नेवाः समाजया जनजीवन व लोक रङ्गमञ्चया दथुइ ला व लुसि थेंजाःगु स्वापू तयाच्चंगु दु ।

बाथःतयगु थ्व प्याखं कासाय् थःगु हे पहया अभिव्यक्तिं जाःगु खँचु व कलाशैली जाःगु न्हिलीख्याली ध्याचू दुथ्यानाच्चंगु दु । छगू थें छगू विषय वस्तु लोकनाटकया रुपय् ब्वलनाः नासलं ल्यगु हिसिं जाःगु खँल्हाबल्हाय् लेहेलेहें पुयाच्चंगु दु । थुकीच्चंगु अभिनययुक्त चिचीहाकःगु अर्थपूर्ण खँल्हाबल्हा श्रुतिपरम्पराकथं म्हुतुं म्हुतुइ हे ल्यनाच्चंगु दु, लोक परम्पराकथं म्वानाच्चंगु दु । खतुं बाथःप्याखनय् बाथःत पिहां वइबले, इमिसं नासद्यः प्रार्थना याइबले, इमिसं दबू त्वःतावनीबले दबुली तुं च्वनाः सम्बन्धित विषयनाप स्वापू दुगु म्ये हालीपिं, म्येयात त्वय्क भयालिं थाइपिं, खिं थाइपिन्सं

बाथःप्याखंया प्याखंम्बःतय्त छुं अंशय् नियन्त्रण नं यानातइगु खनेदु, अथेसां दबुली लोकनाटकया मूल विषयः पिज्वइबले बाथःतय्गु नाटकीय अभिनययुक्त खँल्हाबल्हा स्थानीय परिप्रेक्षय् स्थानीय भासं स्वतन्त्र रुपं हे लोकपरम्परा व लोकनाटक शैलीकथं न्हानाचवनी । श्रुति व स्मृतिया लिधंसाय् लोकया मेचय् परम्परागतरुपं प्यपुनाच्चंगु बाथःतय्गु खँल्हाबल्हा थौ नं जीवन्त हे जुयाच्चंगु दनि ।

बाथःतय्गु प्याखनय् ३६१ दँ न्हापायागु सामाजिक जनजीवन व व्यवस्था, आर्थिक कालबिल आदि गथेच्चं धैगुला उला क्यनीगु हे जुल । तर थन बाथःतय्सं म्हितीगु लोकनाटक लोकपक्ष लोकसाहित्यया ख्यलय् ख्यालीन्हिलि ध्याचूया सशक्त छगू जीवित परम्परा स्वानाच्चंगु विधा जूगु दु । बाथः लोकनाटकय् दकसिबय् तःधंगु विशेषता व उपादेयता थ्वहे जूगु दु । उकिं थौंतक नं थ्व बाथःप्याखनं समाजय् दुनेथ्यंक हा कयाच्चंगु दु ।

लोक धापूकथं बाथःप्याखंया स्वम्ह पात्रत (प्याखं म्बःत) छसिकथं ब्रम्हा, विष्णु व महेश्वर थःथःगु भेष हिला मर्त्यमण्डलय् लोकचरित्र स्वय्, लोकायत शिक्षादीक्षा बियाथके धकाः स्वर्ग कुहाँवःपिं धाइ । थुपिं स्वम्ह बाथःतय्त भूत, वर्तमान व भविष्यया प्रतीक नं धाइ । हानं लोक धापूकथं नं थुपिं स्वम्ह बाथःत छसिकथं यें यल व ख्वपया स्वम्ह फुकि दाजुकिजापिं नं धाइ । बाथः पात्रया रुपय् थुमि नां थथे ख :-

- १) गंदाजु - न्हाबलें जवय् च्वनीम्ह
- २) समादाजु - न्हाबलें दथुइ च्वनीम्ह
- ३) बाथःकिजा - न्हाबलें खवय् च्वनीम्ह

थ्व बाथःकिजायात 'महारुद्र'या प्रतीक नं धाइ, लिसें यलय्बाथः नं धाइ । थुपिं स्वम्ह बाथःतय्सं अजूचाइपुगु ख्वाःपाः पुयाः प्याखं हुलीगु खँल्हाबल्हा याइगु जूगुलिं गंदाजुयात "सैलाखाः" (सैलाया ऊन जूगुलिं) समादाजुयात "प्वप्वःचाखाः" (म्हुतु बेक्वःगु प्वप्वःचार्ये च्वंगु ख्वाः जूगुलिं) अले बाथःकिजायात "हाप्वःखाः" (हाप्वः थेंजाःगु ख्वाः जूगुलिं) धकाः कुनां नं छुनातःगु दु ।

बाथःप्याखनय् बाथःकिजां पुयावैगु ख्वाःपाः जुजु श्रीनिवास मल्लया शासनकालय् तान्त्रिक विधिकथं साधना यानाः दय्कातःगु पुलांगु ख्वाःपाः धाइ । थ्व ख्वाःपातय् मनूया हे ग्वाय् छुकातःगु नं धाइ, गुलिसिनं धुंया ग्वाय् छुकातःगु नं धाइ । थ्व ख्वाःपाः ३६१ दँ पुलां जुयाः नं भुलिभुलि जुइधुंकल, अथे जूसा नं थ्वैत ल्हने (भिंके) मज्यू धाइ, छायाःसा थ्व साप नासलं ल्यूगु ख्वाःपाः धाइ । गंदाजु व

समादाजुं पुइगु ख्वा:पा:धा:सा न्हूधा: याना त:क्व: हे हीकेधुंकल धाइ । उकिं बाथ:किजां पुइगु ख्वा:पा: आजुपुलां जुया :भुलिभुलि जुइक गुइधुंकल ।

थ्व कात्तिप्याखं शिवपुरीया वागद्वारय् शतरुद्र नांगु पहाडय् च्वम्ह अतिकं उग्रम्ह नास:घ: (नृत्येश्वर) यलया सौगलय् साला: हया: साधना याना: दय्कात:गु प्याखं ख: । उकिं बाथ:तय्गु प्याखं स्यनीबले ल्हा:तुतिया मुद्रा व चाल बाह्यरुपं स्यनीगु, प्याखंया मेमेगु रहस्य नास:घ: न्ह्य:ने तया: गोप्यरुपं स्यनी धैगु धापू दु । थुलि मयातधा:सा बाथ:प्याखंनय् नास:घ: प्रकट जुइमखु धाइ । हानं “बाथ:किजा”प्याखं हुलीम्ह पात्र यलया थकूजुजु खल:या हे दुज: जुईमा: धैगु थिति दु । ने. सं. १०७२ (वि.सं.२००७) लिपा थ्व थिति मदयावन । गंदाजु व समादाजु जुइपिं प्याखंम्व:त धा:सा थ्वहे वर्गया प्याखंम्वं जुइमा: धैगु नियम मदु ।

कात्ति दबूली स्वम्ह बाथ:त त:धिकय्क गुजिका:गु जामा सिना:, त:धिकय्क जनी चिना: ब्वहलय् गा पाछाया:, सप:ग्वारा दुगु छ्यं ब्वया: थ:थ:गु अजूचाइपुगु ख्वा:पा: पुया: दंवैबले थुमित खँखं हे स्वकुमित इतिइति न्हिलेधुंकी । थुमिसं याइगु नाटकीय अभिनय (खिंबाजंया तालय् मुद्रा ज्याना:याइगु छगू, स्वच्छन्दं स्वतन्त्रतापूर्वक याइगु मेगु) निगू प्रकारया खनेदयाच्चनी - १) सामूहिक रुपं स्वम्ह भव:लाक वइबलय् २) याक: बाक: लाइबलय् व च्वनीबलय् । थुमिसं नवाइगु, थुमिसं ख्यालिखँ ल्हाइगु, थुमिसं ध्याचू कनीगू थुमिसं छ्यं भाय् म्व:भाय् याइगु, मूक अभिनय,नक्कल याइगु, खव:गु:ल्हा:तिं जँ तिया: जवगु ल्हा:पा खाका, तुतिं अनेक चाल काकां अभिनय याइगु, घ: ल्हाय् सिधय्का: वा प्रस्थान जुइबले खँल्हाबल्हा याय् न्ह्य: छम्हेसिनं मेम्हेसित ल्हा: भागियाकीगु खनीबले स्वकुमितय्सं न्हिले पीफैमखु । अले प्यखेरं स्वकुमित प्वा: त्युत्युं अनायास न्हिलाहइगु सलं न्ह्य:नेसंच्चंगु देग: व लुंभया: लाय्कू थ्वयाच्चनी ।

कात्तिप्याखं दुने ब्वलनाच्चंगु थ्व बाथ:प्याखनय् ख्वा:पा: पुयातइगु जूगुलिं थुपिं थ:पिं नं न्ह्यू मन्ह्यू सुनानं सीमखु, खनीमखु । थुपिं बाथ:त स्वकुमितय्त प्वा: त्युत्युं इतिइति न्हीका: थ:पिं मन्ह्यूसे नं च्वनेफु । अथेसां थुपिं बाथ:त स्वकुमितय्गु मनोवृत्ति व रुचि लना: लना: न्हिले पिज्वय्केगुली समर्थवान,तसकं नासलं ल्यू । थ्व बाथ:प्याखनय् स्वकुमितय्त प्यंगूकथं न्हिले पिज्वय्कीगु खनेदु -

- १) बाथ:तय्गु अजूचाइपुगु ख्वा:पा: व गुजिलं खनेवं
- २) बाथ:तय्गु हाउभाउ, नक्कल व नाटकीय अभिनय खनेवं
- ३) बाथ:तय्गु तर्कपूर्ण ख्यालिखँ न्यनेवं

४) बाथःतय्गु खँल्हाबल्हाय् दुथ्याःगु संकेत व ध्याचूया अर्थ थुइवं ।

थुकथं मनोज्ञन लिसें सामाजिक ध्याचूखँ न्यनेत, प्याखं स्वयत्त स्वकुमित गुलुच्चका हे दिकेथाय् मदय्क बहनी बाचाईतक दबूया प्यखेरं मुनाः प्याखं स्वयाच्चनी । (जोशी, ११०८, ४-७)

न्हापाखुन्हु बाथःप्याखं, च्वले खुदा दां खुदां

निन्हुखुन्हु बाथःप्याखं, कौलाखिचा

स्वन्हुखुन्हु बाथःप्याखं, महामूर्ख

श्व धलःकथं च्यान्हुतक क्यनीगु प्याखनय् लोकपक्षया दिन उखेथुखे लाय्फु ।

तर शास्त्रीय पक्षया दिन निश्चित जुइ ।

प्यन्हुखुन्हु युद्ध कला, शितज्वर+ विषमज्वर, कृष्ण+महादेव

न्यान्हुखुन्हु देवी प्याखं (ख्याः, कवं, भैरव, कुमारी महालक्ष्मी), छःला

खुन्हुखुन्हु जलशयन, मधु कैटभ वध

न्हय्न्हुखुन्हु वराह अवतार, हिरण्याक्ष वध

च्यान्हुखुन्हु नरसिंह अवतार, हिरण्यकशिपु वध

(कार्तिक नाच प्रवन्ध समिति २०३८)

१. च्वलय् खुदां, दां खुदां, भिनिदां पाय्छि

छकः स्वम्ह बाथःत (गंदाजु, समादाजु व बाथःकिजा) चाःचाः ह्युहुं वंबले छथाय् छँक्वय् छम्ह ज्यापुनी तताया निम्ह च्वलेचा मियाच्वंगु खनी । च्वलेचात खनेवं बाथःतय् ला छकः त्यंक नय्गु इच्छा जुल । इपि छथाय् त्यानु लंकेत फ्यतुत । अले निम्ह दाजुपिसं (गंदाजु व समादाजु) बाथःकिजायात च्वलेचा न्याकेछत । बाथःकिजा च्वलेचा मियातःथाय् थ्यंकःवन । वं च्वलेचात ल्हनास्वत ।

बाथःकिजा - यः श्वत, श्व च्वलेचात गुलिगुलि वंपिं ?

बन्जाः - चिधिम्हेसिया खुदां, तःधिम्हेस्या भिनिदां का ।

बाथःकिजाया धाःसा चीधिम्ह च्वलेचा न्याय्त् जक धेबा गाःगु जुयाच्चन । उकिं वं गुरुं वंम्ह चीधिकम्ह च्वलेचा न्यानायंकल । उखे वया दाजुपिसं व चीधिकम्ह च्वलेचा खनेवं धाल - “श्व च्वलेचा धिकं चीधि जुल, तःधिम्ह च्वलेचा हे न्यानाहय्मागु” बाथं किजा लिसः बिल - तःधिकःम्ह च्वलेचा न्यानाहय्मागु जूसा धेबा मगां । श्व चीधिम्ह जगुलिं खुदामं विला तःधिकम्ह काय्गु जूसा ला भिनिदां धाल । अले गंदाजु व समादाजुं बाथःकिजायात अक्कल लुइकाः खँ स्यन । बाथः किजा चीधिकम्ह च्वलेचा भिनि च्वनाः तःधिकःम्ह च्वलेचा न्याय्त् ज्यापुनी ततायाथाय् थ्यंकःवन ।

बाथःकिजा - “जि न्हाचः छन्त खुदां बियाः। थ्व खुदां वंम्ह च्वलेचा न्यानायंकागु। थ्व च्वलेचा जिम्ह जुल, खःला कि मखु ?”

बन्जाः - खः ।

बाथःकिजा - आः थ्व खुदां वंम्ह च्वलेचा साःप चीधि जुल। जिमितधाःसा भिनिदां वंम्ह तःधिकम्ह च्वलेचा हे माल ।

बन्जाः - ज्यू, भिनिदां बियाः यंकी रे ।

बाथःकिजा - अयसा न्हाचः छन्त खुदां बी हे धुन। आः थ्व जिमिह्म खुदां वंम्ह च्वलेचा छन्त बीबले भिनिदां जुहे जुल नि । का पाय्छि जुल, तःधिकम्ह च्वलेचा यंकल जिं ।

बन्जाः - आसे यंके मतेनि ।

बाथःकिजा - गथे यंके मतेनि धयागु ? दां खुदां, च्वलय् खुदां याय्बले भिनिदां पाय्छि जु हे जुलनि । बांलाक ल्याःखाना स्वरे । खःला कि मखु ?

बन्जाः - खःला खः, दां खुदां च्वलय् खुदां याय्बले भिनिदां पाय्छि ला जुल ।

बाथःकिजां तःधिकम्ह च्वलय्चा सातुसालाः ब्वाकेयन । च्वलय्चा मियाच्वंम्ह ज्यापुनी ल्हाः पुइका ल्याःचाः यानाच्वनी ।

पलख लिपा भाःतम्ह वइ। तःधिकम्ह च्वलय् ग्वः धकाः कलाम्हेसिके न्यनीबले मियाः छय्धुन धाइ । धेबा खुदां जक बियाः भंगःलानाःवंगु खँ सीवं भाःतम्हेस्यां बाथःतय्त मातु मालाहयाः द्वारिकाय् यंकी ।

२. कौलाखिचा प्याखं

धनदत्त नांयाम्ह छम्ह साहु तच्चकं उसाय् मदया च्वंगुलिं छन्हु छम्ह ब्रम्हुयात ग्रह शान्ति याकाः दुगुचा छम्ह दान बियाहइ । दुगुचा ज्वनाः लय्लय्तायाः वयाच्वंम्ह चित्रदेव ब्रम्हुयात बाथःतय्स खंकी। अले पालंपाः लँ धुच्छि उखे छम्ह, थुखे छम्ह च्वनाः दकलय् न्हापां गंदाजुं “अहो बाज्या छाया खिचाज्वनाः गन वनेत्यना ? धकाः न्यनी । ब्रम्हुनं “ वँय् जक मजू ला, नकतिनिजक दान कयाहयाम्ह दुगुयात खिचा धाय्त” धकाः थःगु लँपु लिनावनी । पलख लिपा हाकनं समादाजुं ब्रम्हु ध्वदुकी, अले वं नं “ बाज्या भागी याय्” धाधां “अहो गपाय्च्वं बांलाम्ह खिचा थ्व छाया, बाज्या खिचा ज्वनाः गन वनेत्यना ? धकाः न्यना। ब्रम्हु त्वलय्जुइ । लिपा “मखु थ्व जिम्ह दुगुयात खिचा धाय्त छंगु मिखां छु खिचा जक खंला कि छु ? अथे बाज्यापिन्त म्वाः मदुगु खँ ल्हाय् ज्यू ला ?” धकाः ब्वःबिया वनी । अथे हे लँय् ववं हाकनं बाथःकिजा नापलाइ, बाथःकिजां तापाकनिसें ब्वाय् वयाः “अहो ! बाज्या

छःपित मखंगु न ताई हे दत, गन बिज्याना बाज्या भागि याय्” धाधां ब्रम्हुया ल्हाःज्वनाः भागियाइ ।

ब्रम्हुनं भिं जुइमा धकाः सुवाःबी । बाथः किजां ब्रम्हु व ब्रम्हुनं ज्वनावःम्ह दुगुयात छकः च्वनिसें व्वथ्यंक स्वय्धुंकाः धाइ “बाज्या आम खिचा ज्वनाः गन् वनेत्यनागु ? खिचा ला तसकं बांलाः, लाःसा खिचा बांलाःगुलिं म्यू वनेत भायागु लाकि छु ? बाज्यापिन्सं खिचा मिया जूगु स्यूसा लोकं छु धाइ? आमथे याय्मज्यू बाज्या। बरु म्यू हे वनेमाःगु खःसा हिं ,बरु जिं मियावय् धकाः दुगु चिनातःगु खिपः ज्वंवी । ब्रम्हुया मनय् शंका वना।, मनमनं बिचाःयाइ "लँय् खँक्वसिनं हे खिचा धाल, थ्व नं खिचा हे धाल, धाल्थें थ्व छु खः ?”

ब्रम्हुया दोमन जूसां नं आखिर ब्रम्हुनं “मखु जिं धनदत्त साहुया थासं दान कया हयाम्ह दुगुयात छांय् खिचा धयागु ? ” धकाः न्यनी । बाथः किजां ”मखु, बाज्या साहुतय्सं कौला याइम्ह दुगु थें च्वपिं खिचात धैपिं थ्व हे ला खःनि, छःपिन्त साहु नं भंगः लात का” धकाः हीचाय्का ब्रम्हुयाके च्वंम्ह दुगुयात खिचा दय्का बाथःकिजां कयाहइ । इमिसं दुगुचा स्यानाः भिन्धः पूजा न्याय्कल, कौला यात । लिपा इमि सीकाःभू याय् त्यंबले मूसी (जवःगु मिखा) सुनां काय्गु धैगु खँय् कचतं पिदन । मूसी धैगु दकसिबय् थकालिम्हेसिया हक जूगुलिं स्वम्ह बाथःतय्सं न "जि हे दकसिबय् थकालिम्ह" धकाः जिद्दी यात । थ्व हे खँय् त्वापु नं जुल । अन्तय् इपिं स्वम्हं द्वारिकानाथ श्रीकृष्णया द्वारय् न्याय् पव्वन । अन कृष्णया उजंकथं कोतवालं इमिगु त्वापु खँ न्यने धुंकाः थथे न्हासः तल -

कोतवाल - का धा, “छिपिं स्वम्हय् दक्वसिबे न्हापां बूम्ह सु ?”

गंदाजु - “स्वयादिसँ कोतवाल भाजु, सूर्यः लुचुक्क पिहाँवःबले जिमि मांया प्वाथं जिनं लुचुक्क पिहाँ वयाम्ह । उकिं जि हे दक्वसिबे न्हापां बूम्ह, जि हे दकसिबे थकालिम्ह ।”

समादाजु - “स्वयादिसँ कोतवाल भाजु, सूर्यः बूबले जा जि घंघला न्हानाः न्यासिवने सय्केधुनाम्ह । उकिं जि हे न्हापां बूम्ह जि हे दकसिबे थकालिम्ह ।”

उथाय् थः निम्ह दाजुपिनिगु तर्कयुक्त खँ न्यनाच्चंम्ह बाथःकिजा नुगः ब्वब्व स्यानाः तसकं ख्वल । कोतवालं वैत छु जुल धकाः तववः मछि न्यननं वं लिसः मब्बू । व हिकुहिकुलनाः ख्वैच्वन । लिपा कोतवालं “द्वारिकानाथ कृष्णया द्वारय् वयाः नं आमथे ख्वय्गु ला, जूगु खँ कँ रे” धासेलि बाथःकिजां खँ तछ्यानाः धाल - “स्वयादिसँ कोतवाल भाजु, सूर्यः बूबले घंघला न्हानाः म्हिताः जुइसःम्ह जिमि

छय्मचा छम्ह सित धयां । आः साप नुगः मछिनावल । उकिं जि थये ख्वयागु ।”

कोतवालं स्वम्ह बाथःतय्गु सीकाभूया त्वापुखँ थुइकाः क्वःछिनाः धाल - “छिपिं स्वम्हय् दकसिबे न्हापां ब्रम्ह बाथः किजा हे खनेदत, उकिं वहे छिपिं स्वम्हय् दकसिबे थकालिम्ह जुल” थ्व खँ न्यनेमात्रं हे ख्वैच्वंम्ह बाथःकिजा मूसी ज्वनाः लयल्यतातां तिंतिंन्हुल । वया निम्ह दाजुपिं (गंदाजु व समादाजु) बाथःकिजां मूसी वांन्यागु वाताहां स्वयाच्चन । प्याखं क्वचाइ ।

थ्व प्याखनय् खँ सल धाय्वं नियमनं हाचा गाय्ज्यू, हाकुर्यात तुयू, तुयूयात हाकु नं यार्येज्यू धैगु खँ चित्रण यानातःगु दु ।

३. महामूर्ख

न्हापा नापनापं छथाय् च्वनीपिं स्वम्ह बाथःत स्वखे लाःवनी । विलासी जीवन हनाः मतिनाया पुखूली लाल कयाच्चनी । याकःबाकः चाःहिलाःच्वंपिं बाथःत छन्हु संयोगवश हानं छथाय्तुं ध्वदुक नापलाइ । न्हापांला म्हमस्यू पहयाना छम्हेस्यां मेहेसित ध्याचू नकाः खँल्हाइ । स्वपाःख्याः चूलाय्वं थःथःम्हेस्यां म्हसीकी । वहे इलय् अन जजमांतय्थाय् वनेतः वःम्ह ब्रम्हु थ्यंकःवइ । स्वम्ह बाथःतय्सं ब्रम्हुयात भागियानाः आशीर्वाद फ्वन । ब्रम्हुनं स्वम्ह बाथःतय्त पाःलाक आशीर्वाद बियाःधाल - “भाग्यमानी जुइमाः” ।

आः थ्व “भाग्यमानी जुइमाः” धकाः ब्रम्हुनं ब्यूगु आशीर्वाद जितः हे धाःगु खः, मेपिन्त मखु धकाः स्वम्ह बाथःत हालाजुल । थ्व खँय् स्वम्हेसिया दथुइ त्वापु नं जुल । लिपा थुमिसं ब्रम्हुयाके न्यन - “छं जिपिं स्वम्हय् सुयात भाग्यमानी जुइमाः धकाः आशीर्वाद बियागु?” ब्रम्हुनं लिसः बिल, छिपिं स्वम्हय् महामूर्ख सु खः? वयात धयागु ।” थुलि धयाः ब्रम्हु थःगु लँ लिनावन ।

आः हानं महामूर्ख धयाम्ह जि हे खः, व “भाग्यमानी जुइमाः” धकाः ब्रम्हुनं आशीर्वाद ब्यूगु जितः हे खः धकाः स्वम्ह बाथःतय् तसकं त्वापु जुल । आखिर थुपि स्वम्हं द्वारिकानाथ श्रीकृष्णया द्वारय् न्याय इन्साफ फवंन ।

द्वारिकानाथ श्री कृष्णजुं बाथःतय्त न्याय इन्साफ बियाछु धकाः कोतवालयात उजं बिल । अले कोतवालं बाथःतय्त थये न्हासःतल - “का, छिमिसं थःथःपिन्त छु छु कारणं महामूर्ख जि हे खः धयागु पूर्वक खँ कनाहिं ।”

गंदाजु - थम्हं निम्ह कलाःपिं जवंखवं तयाः घनाच्चनागु । छन्हु चान्हय् आकाभाकां न्ह्यलं चाल । वाथाक्क दनाः वय्त स्वयाबले थःगु निपाः ल्हाः निम्ह कलाःया म्हं त्यलातःगुलिं दनेमफुत । वहे इलय् तिंप्वाःया मि कुतुंवयाः मिखाय्

लाना: मिखा कां जुल । थुकथं निम्ह कला: तया: मिखा कां जूगु अनुभव कना: थ: महामूर्ख जुयागु खँ न्हाथन ।

समादाजुं - बांलाम्ह कला: मेपिन्सं मिखा तइ ब्वाकी धका: त:धंगु पिर जूगुलिं छन्हु जा थुइत मि का: वनाबले कला:यात मक: ज्वंका: लुकुंछिना: वयाच्चनागु इलय् मिमक: फातापुला छ्यं छगलं मिं पुना: घा: जुया: छ्यं ध्वगीकेमा:गु अनुभव कना: थ: महामूर्ख जुयागु खँ न्हाथन ।

बाथ:किजां - थ:म्ह प्वाथय् दुम्ह बांलाम्ह मिसा छम्ह कला: तया: । छन्हु चान्हय् कला:म्ह ह्वाँय् ह्वाँय् ख्वल । छाय् धका: न्यनाबले सी कंवल धाल । अथे करपिं सितं नं छ ख्वय्मा: ला ?धयां वं जि तसकं य:म्ह प्राण सित । उकिं जि मि मुसी (सती) वने धाल । कला:या प्वाथय् दुगुलि दयामाया वना: जि सती वने धका: हेय्का थ:सती वना । थुकथं ल्यव: सिना: कला: सती वने त्यंबलय् कला:या पलेसा थ: सती वना बियागु अनुभव कना:थ: महामूर्ख जुयागु खँ न्हाथन ।

कोतवालं स्वम्ह बाथ:तयगु थी थी अनुभवया खँ व उकी दुनेच्वंगु बाखं न्यनेधुंका: थुमिगु ल्वापु थये क्व:छित - लोकय् निम्ह कला: त:पिं यक्वं दु, कां जुलं अजू चाय्मा:गु मडु ।

- लोकय् बांला:पिं मिसा कला: तयाजूपिं नं यक्वं दु, छ्यं ध्वगित धाय् वं अजू चाय्मा:गु मडु ।

- तर लोकय् कला:या ल्यव: सिना: कला:या पलेसा थ: सती वनीम्ह मिजं धा:सा दहे मडु । आतक न्यहे मंन्यनानि थौंतिनि न्यना । उकिं कला:या ल्यव: सिना: सती वनीम्ह बाथ:किजा हे महामूर्ख ख: ।

कोतवालया शुलि खँ जक न्यनेवं बाथ:किजा 'महामूर्ख' धयाम्ह जिहे सिद्ध जुल । ब्रम्हुनं 'भाग्यमानी जुइमा' धका: आशीर्वाद ब्यूगु जित: हे ख: धका: लय्लय्तातां तिन्हुल ।

थ्व प्याखनय् थ: कला:या ल्यव: सिना: थ: सती वनीपिं महामूर्खत नं थ्व समाजय् दु धैगु क्यनात:गु दु ।

४. माक:सि मीगु

छम्ह चा:चा:हिलाजूपिं स्वम्ह बाथ:त (गंदाजु, समादाजु व बाथ:किजा) त्यानु चाय्का छथाय् थ्यंक:वइ । बाथ:किजां साप नय्पित्याकी । निम्ह दाजुपिसं चखुंचाक्व: लाना: वयात नकेभाय् याइ । अथे नं बाथ:किजा नय्पित्यात धका: हालाच्चनी । अले दाजुपिन्सं धेबा खाकेत माक:सि निग: (मांयागु दं वचाच्वंगु) वयात मीके छइ ।

(अले धेबा खाइगु जुल धा:सा फयां फतले छग: जक मीगु धाइ) तर माक:सि
म्युवंम्ह बाथ: किजां थ: दाजुपिं मीगु ग्वसा:ग्वइ ।

बाथ:किजा - ए बन्जा: भाजु, जिं थन खूब ज्या याइपिं च्य:त मी धका: वयागु,
न्याना काय् य:ला ?

बन्जा: - जित: उज्वपिं हे खूब ज्या याय् फुपिं च्य:त मालाच्चंगु, ग्व, छं च्य:त ?

बाथ:किजा भचा तापावक त्यानुलंका च्वपिं निम्ह दाजुपिन्त पतिंचा सुया क्यन ।

बन्जा: च्य: न्यायगुलि राजी जुल, अले छम्ह मीगुलाकि निम्ह मीगु धका: न्यन ।

बाथ:किजां इमिके हे न्यनास्वय् मानिका धका: छपतिं व निपतिं क्यना तसलं न्हास:
छुत -

बाथ:किजा - एकों बेचे कि दोनो बेचे ?

निम्हबाथ: - (छग: जक मिया वा धैगु भावं) एकों एकों ।

बाथ:किजा - (निपतिंचा धस्वाका:) दोनों बेचे, दोनो बेचे ।

निम्हबाथ: - (निगलं मीमाल धैगु भावं) का, का दोनो सा दोनो हे का ।

थ्व खँल्हाबल्हा न्यने धुंका: बन्जा: भाजुया चित्त बुझय् जुल । वं निम्हं च्य:त
न्यानाकाल । बाथ: किजा दांष्व: ज्वना: बिस्यूवन । निम्ह च्य:त उजुं मवसेलि,
बन्जा: नं इमित स:तके छुत । बाथ:किजां बेइमान याना थ:पिन्त मिया थकूगु खँ
सीवं, निम्हं बाथ:त (गंदाजु व समादाजु) तमं मिजुल ।

बन्जा: भाजुं न्हूपिं च्य:तय्त् धाल - आ: थौनिसें जिं ब्वयागु न्हाथें जा:गु ज्या
नं याय्मा:, म्हा: छता धाय्मज्यू । थ्व खँ न्यना: गंदाजु व समादाजु निम्हरिनं
पा:लाक नवात - “ज्यू, पितिना छय् दैमखु तर जिपिं थ: यतले छंथाय् च्य: जुया
च्वनेगु ।”

अले छन्हु बन्जा: भाजुं गंदाजुयात छदाला वा बिया: धाल - “का कुति वाना
वा हुँ ।” गंदाजु ‘ज्यू दय्’ धाल । वं धांक्रा छु, धांक्रा छु, धांक्रा कुति वात । लिपा
वं बिचा:यात - बन्जा:भाजुं जित: कुति वाना वा धा:गु । अले वं कुति हे लिना: मफु
मफु कुति पाछाया: छथाय् ध्वाम्पलां धाय्क कुति वांछत । बन्जा: नं थ्व खँ सिवं,
थुज्व:म्ह ग्वाज्य:म्ह च्य: छु याय्त् धका: गंदाजुयात छैनं पितिना छुत । गंदाजु च्य:ज्यां
मुक्त जुया थ:गु लँ लिना वन ।

अले हानं छन्हु बन्जा: भाजुं समादाजुयात सुवा: याना जा थुइकेगु बिचा: यात । वं
धाल - “का छंगु ज्या थौनिसें जा थुइगु , मिच्याक: हुँ ।” समादाजुं “ज्यू दय्”
धाल । तर मिप्वा: ज्वना: जा थूवंम्ह समादाजुं भुतुलिइ मि मच्याकुसे छँय् मि तया

बिल । छँ हाना हाना छय् त्यन । अले बन्जाः नं थुज्वःम्ह ग्वाज्यःम्ह च्यः छु याय् त
 धकाः वयात नं छँ नं पितिनाछत । अले समादाजु नं च्यः ज्यां मुक्त जुयाः थःगु लँ
 लिनावन । लिपा स्वम्हं बाथःत नाप लाय्वं दागादुगु जुइक ल्वापु जुइ । प्याखं
 ववचाइ । थ्व प्याखनय् धेबा दत धाय्व थः दाजुकिजा नं मीपिं दु धैगु क्यनातःगु दु ।

५. सुकू तुलीगु

बाथःकिजा, समादाजु व गंदाजु दकलय् न्हापां छम्ह देशनायकजुया छँय् बासं
 च्वनेत वयात पाजु नालाः वइ । स्वम्हसिनं नं पाजुम्ह खँ हे ल्हाय् मफय्क त्वाक्क
 तुक्क खँ ल्हानाः भिंचा नाय्का काय् त बाध्य याकाः थःगु छँय् बास बिइकेबिइ ।

बाथःत बास च्वंःगु चान्हय् देशनायकया म्हगसय् यासिंबुँ लखं चुइकल
 धकाम्हंगुलि धन्दा पीर जुयाः देशनायकं सब्बु चान्हय् हे बुँ स्वय् धकाः दना पिहां
 वनी । अबले देशनायक पिहां वंगु हःताः चूलाका देशनायकया कलाः म्हेसिथाय्
 धनभाजु धाःम्ह छम्ह मनू ख्यालि च्वं वइ । धनभाजु व देशनायकया कलाः मंगलीया
 चर्तिकला (राशलीला) बाथःतय्सं खनी । बांमलागु दृष्य खंपि बाथःतय्सं इमित
 न्यके थें याना छपु ध्याचू म्ये हाली -

- कुने सु वल, कुने सु वल जि नं मसिया

धनभाजु ला पसला भाजुला जिनं मसिया

कुइंक मिकं खापा खना दुहाँ भाय् मज्यूला

धनभाजु व मंगलीया ख्यालि ज्या ववचाय् धुंका देशनायक बुलुहुँ थःगु छँय्
 थ्यंक वइ । अबलय् मंगलीया अथे याय् थथे याय् मदयाः काचाकाचा धनभाजुयात
 सुकुलिइ तुला ध्याकुनय् धंकातइ (उकिं हे उगु प्याखंया नां सुकू तुलेगु धकाः तल)
 कन्हय् खुन्हु छः तुयुया वय्वं बाथःतय्सं देशनायकयाके बिदा कया वंबलय् लय्
 वनेत धनभाजु नापं दुगु सुकू नं ज्वनावनी । लिपा लँय् थ्यंका सुकू थुलिइ जिव्क्
 दाय्फक्व दाय् धुंका सुकू नं मिया थकी । उगु सुकू मियाः वःगु दामं भिन्धः पुजा
 याना लय् लय्ताया दक्व खँ देशनायकयात कना बी । देशनायकं थः हे कलाःया
 चर्तिकला खनाः तंम्वया थः कलाःयात खवलं दाया छँ नं पितिना छइ । प्याखं नं
 ववचाइ ।

थुगु प्याखं नं खास याना भिंम्ह सोभाम्ह धेबा दयाः नं बुद्धिमदुम्ह भाःतया
 उपरय् कलाःम्ह मेम्ह मिजं थः यज्जुनाप यानाच्चंगु मतिनाया संकेत क्यनातःगु
 खनेदु । अभ प्याखं हे स्वत धाःसा मिस्तय्गु चरित्रयात बांलाक म्हेसीके थाकू धैगु
 क्यनातःगु दु ।

६. खुसि छिकीगु

निम्ह मिसात (छम्ह बुरिम्ह मांम्ह, छम्ह ल्यासेम्ह म्हाय्म्ह । खुसि छी मफयाः अनसं खुसि सिथय् च्वना भुग्लुं च्वनाच्चनी । थुगुहे इलय् दाजुपिं मियाः तःमि जुम्ह बाथःकिजा अन तुप्लुक्क थ्यंकःवइ ।

बाथः किजा - यः ध्वंमा, छिपि निम्ह मां व म्हाय् थें च्वं खःला ?

- खःभाजु ।

बाथःकिजा - छाय्, छु जुल ? साप धन्दा कयाच्चं थें च्वं छिपिं ?

बुरि - छु याय् भाजु, न्हाचः वयाबले-थथे खुसिबाः मवःनि, खुसि छिनावया । आः जुलं खुसिबाः वयाः खुसि तःजाः जुल । छैय् लिहाँवनेत खुसि छी मफया धन्दा जुयाच्चन ।

बाथःकिजा - यः ध्वंमा, ग्याय्माःसां धन्दा काय्म्वाः । जि द हे दुनि । जिं खुसि छिकाबी छिमित, मज्यूला ?

बुरि - भाजु, छि जय जुइमा, छिगु नां छु थें ?

बाथःकिजा - जिगु नां 'जिचा' का ।

बुरि - का जिचा, जिपिं ज्याखँय् वयापिं । जिमिके दांप्वः छप्वः दु । थ्व दांप्वः तनी धकाः जिपिं साप ग्याः ।

बाथःकिजा - थुरथुर खाःसां ग्याय्म्वाः । प्वः जकं तंके जी ला ?

बुरि - मतंसा ला ज्यू ।

बाथःकिजा - आम दांप्वः मैचित ज्वंकी । छ स्वयाः व बल्लाःख्याः वः । छं दांप्वः ज्वनीबले खुसी कुतुवंसा छु याय् ?

बुरि - जिचा छं धाःगु धात्यें खः ।

बाथःकिजा - का आः न्हापां मैचित नि खुसि छिकाः पारी तयावय्, अले हानं छन्त काःवय् का मज्यूला ?

बुरि - जितः याकन काःवा सा ।

बाथःकिजा - दय् दय्, याकनं वय् ।

अले मांम्ह म्हाय्यात दांप्वः ज्वंकल । बाथःकिजां बुरिया ल्यासेम्ह म्हाय्यात मफु मफु लुकुंछिना खुसि छिकल । खुसिपारी थ्यनेवं हानं थथे खँ जुल -

बाथःकिजा - का मै, भी खुसि पारी थ्यन ।

ल्यासे - आःछं जिमि मांयात याकन् कया हिं ।

बाथःकिजा - छिमि मांयात मेम्ह मनू नं हइका मै आःभी थःगु लैय् वने ।

“यःमां, यःमां ” धकाः हालाच्च्वंम्ह ल्यासेयात बाथःकिजां लिफः हे मस्वसे बिसिके यंकी ।

उखे जिचां थःत नं काःवइ धकाः पियाच्च्वंम्ह बुरि जिचा आःतकं छाया मवःगु जुइ धकाः हाला हाँयहाँय् ख्वयाच्च्वनी । थ्व हे इलय् गंदाजु व समादाजु अन थ्यंकः वइ, छाति दायाःदायाः ख्वयाच्च्वंगुलि छु जुल छन्त धकाः न्यनेवं बुरि “ जिमि म्हाय् जिचां यंकल ” धाइ । निम्हेसिनं अःखतं बुरियात ब्वःबी - “जिचां मयंकुसा सुनां यंकी ले छिमि म्हाय् ? ” प्याखं थन हे व्वचाइ ।

७. छं धालं खः

छकः कातिदबुली पिहाँवइपिं स्वम्ह बाथःतय्सं छता खँय् बाजि तल । थुकी छाहेसिनं मेम्हसिके छुं खँ न्यनीबले - “थ्व ला जिं मस्यू, थ्व ला खइमखु” धाल कि थथे धाइम्हेसित च्यः यायगु धैगु कबूल तःगु जुल ।

अले खँल्हाबल्हाया भवलय् समादाजुं थथे खँ छुत - “जिमिथाय् बुइँ अजूचाय्माःकथं पाछैमा छमा बुयावल । व पाछैमाया हः तहः जुजुं जुजुं पाछैमां ख्वपदेय् हे त्वपुल “का धाःसा पासापिं, थ्व खँ खइ लाकि मखइ ?

थ्व खँ न्यनाः गंदाजु व बाथःकिजां पाःलाक लिसः बिल - “छं धाल खइ” ।

आः गंदाजुया पाःवल । वं नं खँ छुत - जिमिथाय् यें देशय् सिंगुँइच्च्वंम्ह भगवानद्यःया गजूनिसें जनबाहाद्यःया गजूथ्यंक छस्वा यानाः माकचां जाःप्यनाः तय् दय्कल, उकी सल ब्वाकल हँ, थ्व खँ खइ लाकि मखइ पासापिं ? “थ्व खँ न्यने धुंकाः समादाजु व बाथःकिजां पाःलाक लिसः बिल - “छं धाल खइ ” ।

आः पाः वल बाथःकिजाया वं नं खूब अजमाय्स यानाः नवात - “अहो जितः छता खँ पुलां खँ लुमनावल, व छु धाःसांनि न्हापान्हापा जिपिं साहुमहाजनत । जिं छकः निम्ह च्यःत नापं ब्वनाः असामितय्थाय् धेबा म्ह वनागु । चोभाःया न्हसिकापय् थ्यंवल्ले अन छगः तग्वःगु लगला सयाच्च्वंगु खना । व लगलाय् दुने च्वनाः अप्सरात म्ये हालाच्च्वंगु । उबलेलाक हे अन छम्ह तःधिकःम्ह न्या थ्यंकःवल । व न्यां व तग्वःगु लगला नुनाछत । हानं उबलेलाक हे अन ब्वह छम्ह जूवल । व ब्वहलं व न्यायात कथुइ हे मथाक नुनाछत । हानं उबलेलाक हे अन तसकं ग्वःफय् वल । व न्यां नूम्ह ब्वहया गन वने गन वने जुल । अले ग्वःफसं पुइकी धकाः मेथाय् गनं वने मफ्याः जिगु तज्याःगु ग्वालीच्च्वंगु प्वालय् सुत दुहांवन । उगु इलय् जितः ला छु याय् गथे याय् जुल । जिनाप ल्यू ल्यू ब्वनाहयापिं निम्ह च्यःत नं ग्वःफसं पुइका अन व थन वं जुयाः बेपत्ता जुल । भाग्यं थौं इपिं निम्ह च्यःत जिगु हे न्हाःने खने

दय्का च्वंवल । थ्व खँ खइ लाकि मखइ, धाःसा पासापिं ” ।

बाथः किजाया थ्व खँ न्यनाः समादाजु व गंदाजु बिचाःयात - “मखु धाय् अथे हें च्यः जुइमाःगु जुल” उकिं इमिसं नं पाःलाक नवात - “छं धालं खइ ।”

थुलि खँ जुसेलिं बाथःकिजां समादाजु व गंदाजु निम्हं बाथःतय्त छिपिं निम्हं जिमि हे च्यः खनीका धकाः नापं ब्वनायंकल । प्याखं क्वचाइ ।

थुकथं लोक पक्षय् बाथःप्याखंया माध्यमं ऐतिहासिक कालय् हे थन मनूतय्गु चरित्र स्यनाच्चंगु, दृष्टि बांमलाःगु इत्यादि मनूतय्के दुगु बामलाःगु, मभिगुं चरित्रयात यथार्थ चित्रण यानातःगु दु (जोशी, ११०८, ४-१४) ।

कातिप्याखं च्यान्हुयंक क्यनीगुलिं स्वन्हुतक लोकपक्षकथं बाथःप्याखं क्यनी सा प्यन्हु दुखुन्हुनिसे शास्त्रीयपक्षकथं थीथी छः प्याखं न्ह्यःब्वइ । न्हिन्ही प्याखं शुरुइ कृष्णगण प्याखं हुइकी । गाछि ब्वयाः छः ल्हाय्माः । अनलि प्याख हुइ । कातिप्याखंया प्यन्हुखुन्हु युद्धकला प्याखं न्ह्यःब्वइ । युद्धकला धकाः युद्ध फलक न्ह्यःब्वइ ।

न्यान्हुखुन्हु देवी प्याखं हुइकी । थ्व प्याखनय् कृष्णगण, पोडेप्याखं, छःलाप्याखं, कवंचा ख्याःप्याखं लिपा देवीप्याखंया रुपय् भैरव, कुमारी व महालक्ष्मीप्याखं हुइ ।

खुन्हुखुन्हु जलशायन प्याखं हुइकी । थ्व प्याखनय् लक्ष्मी, ब्रह्मा, मधुकैटभू दैत्य व महामायाया प्याखं हुइकी । थ्व प्याखं न्ह्याबले हारिवोधिनी एकादशी (तःधं एकादशी) खुन्हु हुइकीगु याइ ।

न्ह्यन्हुखुन्हु वराह अवतारप्याखं (वराह लीला) हुइकी । गुम्हनिसें फिम्ह प्याखंम्वः विष्णु व इन्द्रगणया रुपय् प्याखं हुइ । थ्व प्याखनय् वराहदेव लाय्कूया मू ध्वाखां पूजा फयाः कातिदबूली प्रवेश जुइवं दैत्यराज हिरण्याक्ष नाप द्वन्दयुद्ध याना दैत्य स्याइ । तमं मि जुयाच्चम्ह वराहदेवया तं क्वलाकेत प्याखं सिधय्के न्ह्यः अप्सरा प्याखं हुइकी ।

कातिप्याखं सिधैखुन्हु अर्थात् कछलागा त्रयोदशी खुन्हु नरसिंह पिथना हिरण्यकशिपु दैत्ययात क्वथली । थुखुन्हु दैत्य जुइमहेस्या थःथिति दक्कसित भव्य नकाः थःमं नं भव्य नयाः सगं कयाः वइ । अथे हे नरसिंह यलया लाय्कूया मूध्वा पूजा फया दबूली वयाः प्याखं हूवइ । थथे दैत्य व नरसिंह पिदनीबले नरसिंह व दैत्य जुइमहेसिया छैय् क्वथाय् पात्वा च्याकाः पाःच्वनेमाः धाइ । नरसिंह जुइमहेसियाय् पाःच्वनीम्ह न्ह्याम्ह च्वंसांज्यू सा दैत्य जुइमहेसियाय् कलाःम्ह पाः च्वनेमाः धाइ । क्वथाय् च्याका तःगु पात्वाया मत सी धकाः, फय् मवय्क भयाः खापा तिना च्वनी

थये च्वनेःबलय् मत लाबाक्क सन धाय्वं नरसिंह पिहाँ वल धैगु सी, नरसिंह नं दैत्ययात थीथे थीथे च्वनीबलय् मत सीथे सीथे च्वनी, दैत्ययात ज्वनी बलय् मत प्वाक सीसा, नरसिंहयाथाय् च्वंगु पाल्चाया मत दनदन च्याइ । थुथे मत स्वया दैत्य. क्वथल धैगु क्वथाय् पाल्चाय् मतपाः च्वंपिसं सिकी । अथे हे तुं नरसिंह प्याखं ल्हुया च्वंतले लाय्कूया तलेजुइ गोप्य पूजा जुया च्वनी ।

नरसिंहया किचः लाय्वं दैत्य मुच्छां कइ धकाः न्याप्वाः चिलाख दना दन जुइक मत च्याकी “न्हापा थुगु मत च्यागु ख्वप देश नं खनेदु” थथे दिगु मत च्यागु स्वया ख्वपदेशय् च्वंपिसं नरसिंहं दैत्य क्वथल धैगु सीकि “नरसिंह प्याखं ल्हु ल्हु दैत्ययात ज्वनी” दैत्ययात ज्वनेवं व मुच्छांकइ, प्वाथय् दुने स्वचाकातःगु कपाय्या आरपति लिकाना क्वखाइ । मुच्छां कम्ह दैत्ययात तुयूगु कापतं फाय्का पुंभहाः छैय् यंकाः कापः उला धलिं फांगा याना थ्यना छ्वं फुसय् सुकुन्दा च्याका, दैत्य ख्वाउँइ धकाः पाल्हातय् चिकं थाना दैत्ययात पालीतलय् उसि उसि यानाच्वनी ।

नरसिंहया तं क्वलाइ मखु, प्रल्हादयात फेना नरसिंहयात स्वचाक हुला तलेजुया पुजारी नरसिंहयात छः पुज्याइ, प्रल्हादयात नं पुज्याके बी । पुजारी दैत्ययात म्वाकेत वनी । दैत्यया गुथ्यातय्सं मंगःहिति (मणिधारा) कया हयातःगु नीलः भारेयाना दैत्यया वा धिना नीलः त्वंकी होश मवतले थथेयाना च्वनी । होस वय्वं वैत ख्यें संग बिया छैय् यंकी ।

नरसिंह या तं क्वमलागुलि अप्सरा प्याखं पिदना हुली अन्तय् आरती याना प्याखं क्वचाइ । काती प्याखंया दकले मू प्याखं धैगु हे नरसिंह अवतार (नरसिंह लीला) खः । थुखुन्हु दैत्य क्वथःगु स्वयत्त म्वःम्वः मनूत दबू व देगः छचाखेरं मुना च्वनी । जुजु सिद्धी नरसिंह मल्ल न्हापा थःहे नरसिंह जुया प्याखं ल्हुइ धाइ । थुखे अप्सरात प्याखं ल्हुइ विस्तारं नरसिंहया तं क्वलाइ, प्याखं नं क्वचाइ, दच्छिया नितिं काति प्याखं नं सिधइ ।

थ्व प्याखनय् खिं, धाः, ज्वः नगरा, मृदङ्ग, दमोखिं, भुस्याः, भयाली, ता, प्वंगा, म्वाय्ली आदि थाइ । न्हिन्ही थी थी प्याखं ल्हुइकी गुलि म्ये, ताल संगीतया लय् नं पाइ । काति प्याखं हुइकेगु स्वन्हु प्यन्हु न्हाः फुक्क प्याखंम्वःतय्सं सौगलय् नासद्यः पुज्याना उपासना याय्माः अथेहे तुं प्याखंम्वःत नियमय् नं च्वनेमाः । नरसिंह जुइम्हेस्यां पुरश्चरण याय्माः । गुथ्याःतय्त्त भ्वय् नं नकेमाः ।

प्रत्येक प्याखं स्वघौनिसें न्याघौ तक न्हाइ । थ्व प्याखनय् दबूया प्यखें चिलागः मत च्याकी । प्याखं न्हिन्ही कृष्णगण नृत्य शुरू यानाः प्याखं न्हाइ, लिसें प्रत्येक

प्याखनय् गाछि केना छः ल्हाइ ।

थ्व प्याखं यलया थीथी जातितय्सं प्रतिनिधित्व यानाच्चंगु दु । इपि थये खनेदु - राजोपाध्याय, वज्राचार्य, स्यस्यः, पुं, बरे, ज्यापु, खुसः, व्यञ्जनकार, शिल्पकार, तवः, त्यपे, थकू, जोगी आदिपिं प्याखं सुथां लाकेत जातिय धार्मिक व साम्प्रदायिकतायात हाकुतिना फुक्कं छथाय् च्वना ग्वहाली यानाच्चंगु दु ।

मल्लकालीन मौलिकतायात न्ह्यब्वइगु कात्तिप्याखं व्यवस्थित रुपं न्ह्याकेत ने.सं.११०१ (वि. सं. २०३८) सालय् कार्तिक नाच प्रवन्थ समिति निस्वंसानिसें मौलिकताय् छुं म्हो मज्जुगु बरु थ्व प्याखं दैय्दसं स्वकुमितयगु ल्याः अप्वःया वनाच्चंगु खँ ने.सं. १०६५ (वि.सं. २००२) सालनिसें थौतक बाथःप्याखंनय् म्हिताच्चनादीम्ह भाजु हरिमान श्रेष्ठं थुथाय् प्याखनय् म्हितेगु जक मखु, कात्ति प्याखंया निर्देशन व व्यवस्थापन समेत याना नं प्याखंयात माःगु आर्थिक व्यवस्थातकं थःहे ब्वाँय् जुयाः मुंकाः यानाच्चनागु खँ कनादी । वय्कःया धापूकथं दैय्दसं पुरातत्त्व विभागं ३१ द्वाः अनुदान बियावयाच्चंगु दुसा, यल उद्योग वाणिज्य संघं नं आर्थिक गुहालि यानाच्चंगु दु । ने.सं. ११०९ (वि.सं.२०४६) सालनिसें यल नगरपालिकां फिद्वः दां अनुदान बियावयाच्चंगुलिं ने.सं. १११८ (वि.सं.२०५५) सालय् यलया मेयर बुद्धिराज वज्राचार्य प्याखं सुथां लाकः न्ह्याकेत छगूलाखया अक्षय कोष तयाब्यूगु खँ कनादीगु दु । (विवश, ज्ञानेन्द्र - २०५५ कार्तिक २१)

थुकथं मल्लकालीन मौलिकतायात ज्वनाः न्हयज्यानाच्चंगु, यलया नां जाःम्ह मल्लजुजु सिद्धिनरसिंह, काय् श्रीनिवाश मल्ल व छय् योगनरेन्द्र (गयो जुजु) मल्ल स्वम्हं उतिकं जानाः दय्कातःगु थ्व कात्तिप्याखं छगू बिस्किंगु प्याखं थौतक नं दैय्दसं कछलाथ्व षष्ठीनिसें त्रयोदशी तक क्यनाः वयाच्चंगु दु । तर दुखया खँ थ्व प्याखंया छुं आयश्रोत मदुसांतबि थ्व प्याखं न्हयानाच्चंगु दु ।

लिधंसा

जोशी, सत्यमोहन	१११०	कात्तिप्याखं बाथःप्याखनय् (लोक नाटक) न्हिलि ख्यालि ध्याचुयागु पहः, । नेपालभाषा व थ्वया साहित्य विभागीय गोष्ठी । यें: लाकौल पिथना, पौ ४-१४
शाक्य, विक्रम	१११९	कात्तिप्याखंया यलय्बाथः, सन्ध्याटाइम्स, दै ५, ल्या: ५ ।
विवश, ज्ञानेन्द्र	१११८	मल्लकालीन नृत्यनाटिका कात्तिक नाच, कान्तिपुर दैनिक, शनिवार २१ कात्तिक २०५५ ।
प्रद्युम्न पात्रवंश रावत		म्व:मदु गल्ली, यल, ४० दै ।
कार्तिक नाच प्रवन्ध समिति	२०३८	